

Lovforslaget i dets Helhed og Spørgsmaalet om dets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling.

Sagen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Folketinget for at fremmes der.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Forslag til Lov om Oplagsbeviser og Garantibeviser for Varer, der oplægges i Kjøbenhavns Frihavn.

(Lovforslaget, som vedtaget af Folketinget, findes i Tillæg C., Sp. 181 ff. Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B., Sp. 867).

Uden for Udvalgets Erklæring var intet Vædringsforslag stillet.

De stillede Forslag fattes under Behandling.

Ordføreren (Mazén): Ved at jøvnføre Forslaget til Lov om Garantibeviser i den Skikkelse, hvori det er vedtaget her ved 3dje Behandling, med den Skikkelse, hvori det er vedtaget i Folketinget, vil det ses, at der kun er foretaget ganske enkelte Vædringer, som for en væsentlig Del er Sprogrettelser, hvilke vi for saa vidt ikke kunne have noget at indvende imod. Der er enkelte Vædringer af mere reel Betydning, navnlig f. Eks. Vædringen til § 8 i Linie 10 og 11, som er en Tydeliggørelse af Meningen, idet de ny Udtryk ere heldigere, for saa vidt som de udvise, at den Indehaver af Oplagsbeviset, der deponerer efter Forsaldsdag, kun skal deponere de efter denne Dag paaløbne Renter samt endvidere en ved Selskabets Skøn fastsat Sum til Omkostninger. Det er en bedre og korreftere Udtryksmaade, sat i Stedet for den, vi havde vedtaget; derfor

kunne vi ogsaa anbefale den til Vedtagelse. I øvrigt er der ikke noget i de foretagne Vædringer, som har kunnet foranledige Udvalget til ikke at kunne slutte sig til Forslaget, og vi kunne for saa vidt altsaa gaa ind paa de Forædringer, Folketinget har vedtaget; de ville bidrage til ogsaa i sproglig Henseende at gøre dette Forslag til et Mønstersforslag.

Der er dog enkelte Punkter, som vi ved nærmere Overvejelse og Gennemsyn af Forslaget ere bleve opmærksomme paa, og som have foranlediget, at vi, netop for at bidrage vort til at gøre Forslaget saa tydeligt, fuldstændigt og fejlfrit som muligt, have tilladt os at stille et Par enkelte Vædringer. Der er navnlig et Vædringsforslag til § 8, som vi have fundet os foranledigede til at stille, fordi der ved Folketingets Affattelse af denne Paragraf er kommet til at staa en lang Serie „han'er“. Vi have været bange for, at denne lange Række kunde foranledige en Misforstaaelse, fordi „han“ ikke altid skal betyde den samme Person. Saaledes staa der i Linie 5, at Garantibeviset kan foredres udleveret „forshnet med hans Rvittering“. Den „han“, der her er Tale om, er Garantibevisets Indehaver. Men saa kommer der i umiddelbar Fortsættelse heraf: „Hvis han kan give o. s. v.“, det er en anden „han“, det er nemlig Oplagsbevisets Indehaver. Derfor have vi ment det ønskeligt at tydeliggøre, at det er to forskellige Personer, ved at indføje „Oplagsbevisets Ihændehaber“ i Stedet for „han“. Ligeledes have vi søgt at forbedre Fremstillingen ved at foreslaa et entelt af disse „han'er“ udeladt og endelig foreslaa vi af samme Grund, at der i Stedet for det sidste „han“ tilføjes „Oplagsbevisets Ihændehaber“, hvorved formentlig enhver Utydelighed undgaas. Det er altsaa kun rene Sprogædringer, der er Tale om i denne Paragraf, og for Tydelighedens og det smukkere Sprogs Skyld have vi tilladt os at anbefale dem til det høje Ting.

Dernæst er der nogle Tilføjelser til §§ 9 og 16, foranledigede ved, at vi ønske at afværge enhver Utydelighed med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der forstås ved de Udlæg og Udgifter, der her er Tale om. Det vil ses, at der i Lovforslagets § 3 staaar, at „Selskabet er kun forpligtet til at